

საქმე # 160100119003083040

საქმე #1ბ/1940-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

9 იანვარი, 2020 წელი
თბილისი

ქ.

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის მოსამართლე: გერონტი კახეთელიძემ**

მარიამ ნანეიშვილის

მდივნობით,

სახელმწიფო ბრალმძებლის: ნ-----ის

ადვოკატის: გ-----ის

მსჯავრდებულის: ი-----ის

თარჯიმნის: ა-----ის

მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე, ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ნ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №0-----), ი-----ის, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის (პირადი №1-----), ნასამართლობის არმქონის, საშუალო განათლებით, დაოჯახებულის, რეგისტრირებულის და ფაქტობრივად მცხოვრების: დ-----ში, მიმართ, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

აღწერილობითი - სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ი-----მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია, ჩადენილი ოჯახის წევრის მიმართ, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 1 ივლისს, დაახლოებით 18:00 საათზე, ი-----მა დ-----ში მდებარე თავისი საცხოვრებელი სახლის ეზოში, არასრულწლოვანი შვილიშვილის - ა-----ს თანდასწრებით, მეუღლეს - ნ-----ს, იმის გამო,

რომ უსაყვედურა რძლის გინებისთვის, ჯონი ორჯერ ჩაარტყა თავის არეში, რითაც ხ-
-----ს მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის ხანმოკლე
მოშლით.

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 16 სექტემბრის განაჩენით:

ი-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 11¹,120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული
დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა
თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-64
მუხლების შესაბამისად, ჩაეთვალა პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა
2 (ორი) წელი.

ი-----ს სასჯელის მოხდის საერთო ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში გატარებული
პერიოდი - 2019 წლის 1 ივლისიდან 2019 წლის 4 ივლისის ჩათვლით.

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 16 სექტემბრის განაჩენი
სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა
ნ-----მა, რომელმაც სააპელაციო საჩივრით სააპელაციო პალატის სხდომაზე
მოითხოვა მსჯავრდებულისთვის პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით
დანიშნული სასჯელის გამკაცრება, კერძოდ, თავისუფლების აღკვეთის სახით
დანიშნული სასჯელის ზომის გაზრდა და თავისუფლების აღკვეთის სახით
დანიშნული სასჯელის მოხდა პენიტენციურ დაწესებულებაში.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ
შეისწავლა რა საქმის მასალები, გაეცნო პროკურორის სააპელაციო საჩივრის
მოთხოვნას, ყოველმხრივად და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული
მტკიცებულებანი, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი რელევანტურობის,
დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე,
რომ სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივარი ნაწილობრივ უნდა
დაკმაყოფილდეს, ხოლო პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში **ი-----ის**
მიმართ, ცვლილება უნდა იქნას შეტანილი შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო სასამართლომ, საქართველოს სსკ-ის 297-ე მუხლის მოთხოვნათა
ფარგლებში, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიიჩნევს, რომ პირველი
ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა
ბრალდების მხარის მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები,
ანალიზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში
ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები კვალიფიკაციის თვალსაზრისით
შესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია
ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული განაჩენის
გამოსატანად.

საქმეზე შეკრებილი, მხარეთა შეთანხმებით, საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის „დ“ პუნქტის საფუძველზე, პრეიუდიციად მიღებული მტკიცებულებების, კერძოდ, დაზარალებულ - ნ-----ს და მოწმეების - ს-----ს, ა-----ს, ა-----ის, რ-----ის, ი-----ის გამოკითხვის ოქმების, ბრალდებულ ი-----ის გამოკითხვის ოქმის და მის მიერ დანაშაულის აღიარების, შემთხვევის ადგილი დათვალიერების ოქმის, სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების შეფასების და გაანალიზების შემდეგ სააპელაციო პალატა გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებულად მიიჩნევს, რომ ი-----მა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული.

სააპელაციო საჩივრის ავტორი მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით ი-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელი არის ღმობიერი, უსამართლო და შეუსაბამო მის მიერ ჩადენილი ქმედების ხასიათთან, იგი ვერ უზრუნველყოფს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას. გარდა ამისა, სახელმწიფო ბრალმდებელი სააპელაციო საჩივარში აღნიშნავს, რომ, სასჯელის დანიშვნისას მხედველობაში უნდა იქნას მიღებული მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილი ქმედების სპეციფიკური ხასიათი, კერძოდ, ის გარემოება, რომ ი-----ის მიერ ჩადენილი დანაშაული მომეტებული საფრთხის შემცველია, მსჯავრდებულმა სრულიად უმნიშვნელოდ წარმოშობილი მიზეზის გამო მიაყენა ჯოხით მეუღლეს ფიზიკური შეურაცხყოფა, რაც მეტყველებს მისი ძალადობისკენ მიდრეკილებაზე. აგრეთვე, პროკურორი აპელირებს, რომ ასეთი ღმობიერი სასჯელის დანიშვნამ, შესაძლოა, ი-----ს უბიძგოს ახალი დანაშაულის ჩადენისაკენ, რადგან მას ექნება დაუსჯელობის განცდა. (იხ. სააპელაციო საჩივარი).

სააპელაციო პალატა ნაწილობრივ ეთანხმება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის ზომის გამკაცრების შესახებ. პალატა განმარტავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, დანაშაულის ჩადენა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ, ცალსახად წარმოადგენს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას. საქართველოს სსკ-ის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ქმედების დანაშაულებრიობა და დასჯადობა განისაზღვრება სისხლის სამართლის კანონით, რომელიც მოქმედებდა დანაშაულის ჩადენის დროს. სააპელაციო პალატა ასევე აცხადებს, რომ 2018 წლის 30 ნოემბრის საკანონმდებლო ცვლილებებით, რომელიც ამოქმედდა 2018 წლის 28 დეკემბრიდან, საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლს დაემატა მე-3 და მე-4 ნაწილები. საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „ამ მუხლის (მხედველობაშია საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლი) პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დამამძიმებელი გარემოების არსებობისას დანაშაულის ჩადენის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან

მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას“. მოცემულ შემთხვევაში **ი-----მა** საქართველოს სსკ-ის 11¹,120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული ჩაიდინა 2019 წლის 1 ივლისს. აქედან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ საქართველოს სსკ-ის 11¹,120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის **ი-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს სანქციით გათვალისწინებული თავისუფლების აღკვეთის მინიმუმზე ერთი წლით მეტი - 3 (სამი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა, რაც უნდა ჩაეთვალოს პირობით. ამასთან, **ი-----ს** ბრალდებიდან უნდა ამოერიცხოს მითითება არასრულწლოვნის თანდასწრებით დანაშაულის ჩადენაზე, ვინაიდან სისხლის სამართლის კოდექსში შესული ცვლილების თანახმად, რომელიც ამოქმედდა 2019 წლის 1 ოქტომბრიდან, საქართველოს სსკ-ის 11¹,120 მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დანაშაულს წარმოადგენს ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, ჩადენილი ოჯახის წევრის მიმართ.

იმავედროულად, პალატა არ ეთანხმება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული და პირობითად ჩათვლილი სასჯელის რეალურად, პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდის შესახებ. პალატა განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეფასდეს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული დანაშაული და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალურობით ხასიათდება და კონკრეტული დანაშაულისათვის გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში დანიშნული სასჯელის პირობით ჩათვლა იმთავითვე არ გულისხმობს მის უსამართლობას. შესაბამისად, ამ გარემოებების გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილ დანაშაულთან.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა ვერ დაეთანხმება სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მითითებული არგუმენტების საფუძველზე, მსჯავრდებულ **ი-----ისათვის** პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით დანიშნული სასჯელის გამკაცრების შესახებ. სააპელაციო პალატა ყურადღებას მიაპყრობს სახელმწიფო ბრალმდებლის მიერ **ი-----ისათვის** დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძველად მითითებულ არგუმენტს, რომ მსჯავრდებულს ექნება რა ღმობიერი სასჯელის მიღების განცდა, აღნიშნული ვერ იქნება ეფექტური და შემაკავებელი ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან ასაცილებლად. სააპელაციო პალატის აზრით, აღნიშნული წარმოადგენს ჰიპოტეტიურ მოსაზრებას და ბრალდების მხარის პოზიცია დაუსაბუთებელი და აზრს მოკლებულია. მსჯავრდებულ **ი-----ის** პიროვნება არ შეიძლება განხილულ იქნას როგორც აბსტრაქტული დანაშაულის სუბიექტი. ამდენად, სახელმწიფო ბრალმდებლის ზემოთმითითებული აბსტრაქტული მოსაზრება მოკლებულია კანონიერ საფუძველს და ვერ იქნება

გაზიარებული. რაც შეეხება მსჯავრდებულ ი-----ის ძალადობისკენ მიდრეკილებას, რაზეც აპელირებს სახელმწიფო ბრალმდებელი სააპელაციო საჩივარში, აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოების დამადასტურებელი რაიმე მტკიცებულება საქმეში არ არსებობს.

სააპელაციო პალატა აცხადებს, რომ საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად: „თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლეს არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის“. პალატა აცხადებს, რომ აღნიშნული რეგულაციის შემოღებით, კანონმდებელი დამნაშავე პირთა გარკვეულ კატეგორიას აძლევს იმის საშუალებას და შანსს, რომ დანიშნული სასჯელი არ მოიხადონ სასჯელალსრულების დაწესებულებაში, საზოგადოებისგან იზოლაციაში, რაც სრულად შეესაბამება ზოგადად სასჯელის მიზნების განხორციელებას. მოცემულ შემთხვევაში პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენს ი-----ის მიმართ თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის პირობით მსჯავრად ჩათვლის შესახებ. ი-----მა როგორც გამოძიებაში, ისე პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვისას და სააპელაციო სასამართლოში პროკურორის სააპელაციო საჩივრის განხილვისას თავი ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაული, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს. გარდა ამისა, იგი არ არის ნასამართლესი და საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებებში მონაწილეობის მიღებით ითანამშრომლა გამოძიებასთან. აგრეთვე, სააპელაციო პალატა აცხადებს, რომ დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება დამნაშავე პირის მიერ ჩადენილი ქმედებისადმი სუბიექტური მიდგომაა, განცდაა ჩადენილი დანაშაულის გამო. სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება გათვალისწინებული უნდა იყოს მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედების ღონისძიებების და ცხადია, სასჯელის დანიშვნის, საკითხების გადაწყვეტისას.

პალატა აღნიშნავს, რომ სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულება უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავეს რესოციალიზაციას. ასევე გასათვალისწინებელია ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის შესრულების საჭიროება სასჯელის პროპორციული და ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლი სასამართლოს ავალდებულებს სასჯელის დანიშვნის დროს მხედველობაში მიიღოს სხვადასხვა გარემოებები, მათ შორის დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს მისწრაფება, შეურიგდეს

დაზარალებულს. მოცემულ შემთხვევაში, გარდა დანაშაულის აღიარებისა და გულწრფელი მონანიებისა, სააპელაციო პალატა ყურადღებას მიაქცევს მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ მთელ რიგ გარემოებებს, კერძოდ, **ი-----ის** მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული, ოჯახის წევრების ან ვინმეს მიმართ წარსულში მისი მხრიდან რაიმე ძალადობრივ ქმედებას ადგილი არ ჰქონია, მსჯავრდებული ასაკით 70 წლისაა, არის ოთხი შვილის მამა და რვა შვილიშვილის პაპა, დასაქმებულია ოჯახურ მეურნეობაში, აქვს ჯანმრთელობის პრობლემები, დაზარალებული შერიგებულია მასთან და მის მიმართ რაიმე პრეტენზია არ გააჩნია, აგრეთვე, **ი-----მა** სადავოდ არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენში **ი-----ის** მიმართ, ცვლილება უნდა იქნას შეტანილი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **ნ-----ის** სააპელაციო საჩივარი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდეს;

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 16 სექტემბრის განაჩენში **ი-----ის** მიმართ, ცვლილება იქნას შეტანილი;

მსჯავრდებულ **ი-----ს** ბრალდებიდან ამოერიცხოს მითითება არასრულწლოვნის თანდასწრებით დანაშაულის ჩადენაზე;

ი-----ი ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 11¹,120-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და **სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-64 მუხლების შესაბამისად, ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი;**

ი-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 1 ივლისიდან 2019 წლის 4 ივლისის ჩათვლით პერიოდი;

პირობით მსჯავრდებულ **ი-----ის** ყოფაქცევაზე კონტროლი და დახმარება დაევალოს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული

სააგენტოს ტერიტორიულ ბიუროს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით;

ცნობად იქნას მიღებული, რომ ი-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, გაუქმებულია და გირაოს სახით გადახდილი 1000 (ათასი) ლარი დაუბრუნდეს გირაოს შემტანს შ-----ს (პ/ნ 1-----), განაჩენის აღსრულებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში;

ნივთიერი მტკიცებულება:

საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ:

ჯონი - განადგურდეს კანონმდებლობით დადგენილი წესით;

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისში, ძმ. ზუბალაშვილების ქ.№6), მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

გ. კახეთელიძე